Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

de si apte diceret. Omis qui in fide dō nascuntur supat.
quia non ut ceteros adoptio. sed natura illū diuinitatis
exaltat qui ex si humanitate ceteris apparuit similis. di
uinitate tam̄ mansit supra omis sigularis. Et ibant filii
et. ex faciebant conuiuiū p domos; filii factum conuiuia
p domos ibant. cū p̄dicatores apli in diuersis mundi re
gionib' uirtutū epulas audientib'. quasi edentib' minis-
trabant. Unde ex eisdem filiis de esurientib' plebibus dic:
date illis uos manducare. Et rursum. Dimittere eos
ieiunos nolo ne deficiant in uia. id ē in p̄dicatione ura
uerbū consolationis accipiant. ne auertan- tis pabu
lo ieiuni remanentes. in hui' uite labore succumbant,
Hinc rursū eisde filiis dic: Operamini non cibū qui perit.
s; qui p manet in uitā eternā. Querite conuiuia quom
exhiberent. ad iungit cū p̄mis sub infertur: Unus-
quisq; in die suo. Si ignorantie obscuritas sine dubi
tatione nox cordis ē. intellectus non in merito dies uo
catur. Unde ex p paulū dic: alius iudicat die inter die.
alius iudicat omne diem. Ac si apte dicat. Aliis
quedam non nullis intermissis intellegit. alius ū omā
ad intellectū possibilia ita ut sunt. uidenda cognoscit.
Unusquisq. q̄ filius in die suo conuiuiū exhibet. quia